

Cauza C-510/19**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

4 iulie 2019

Instanța de trimitere:

Hof van beroep te Brussel (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

26 iunie 2019

Apelante:

Openbaar Ministerie

YU

ZV

Intimat:

AZ

Obiectul procedurii principale

Procedura principală privește apelul formulat de AZ împotriva hotărârii din 12 octombrie 2018 pronunțate de rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Tribunalul de Primă Instanță din Louvain, Belgia), prin care a fost condamnat inculpatul AZ predat de Țările de Jos, pentru săvârșirea unor infracțiuni, printre care fals în înscrisuri, uz de fals și înșelăciune.

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 TFUE.

Cererea se referă la interpretarea Deciziei-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (denumită în continuare „Decizia-cadru”). În esență, instanța de trimitere ridică problema dacă

Overleveringswet (Legea privind predarea) neerlandeză este conformă cu Decizia-cadru și dacă Openbaar Ministerie (Ministerul Public) neerlandez trebuie calificat drept „autoritate judiciară” în sensul Deciziei-cadru.

Întrebările preliminare

1.1. Noțiunea de „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (2) din Decizia-cadru reprezintă o noțiune autonomă de drept al Uniunii?

1.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1., care sunt criteriile pe baza cărora se poate stabili dacă o autoritate a statului membru de executare reprezintă o astfel de autoritate judiciară, iar mandatul european de arestare executat de aceasta reprezintă, prin urmare, o astfel de decizie judiciară?

1.3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1., ministerul public neerlandez, mai precis, officier van justitie (procurorul) intră sub incidența noțiunii de „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (2) din Decizia-cadru și, prin urmare, mandatul european de arestare executat de această autoritate reprezintă o decizie judiciară?

1.4. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.3., este permis ca predarea inițială să fie apreciată de o autoritate judiciară, mai precis, Overleveringskamer te Amsterdam (camera competentă în materie de predări a Tribunalului de Primă Instanță din Amsterdam, Țările de Jos) în conformitate cu articolul 15 din Decizia-cadru, care garantează, printre altele, dreptul justițiabilului de a fi ascultat și dreptul de acces la justiție, în timp ce predarea complementară este încredințată unei alte autorități în conformitate cu articolul 27 din Decizia-cadru, și anume officier van justitie (procurorul), care nu garantează dreptul justițiabilului de a fi ascultat sau dreptul de acces la justiție, astfel încât, fără un motiv întemeiat, se produce o incoerență evidentă în Decizia-cadru?

1.5. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările 1.3. și 1.4., articolele 14, 19 și 27 din Decizia-cadru trebuie interpretate în sensul că un minister public care acționează în calitate de autoritate judiciară de executare, trebuie să garanteze, în special, dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la justiție ale justițiabilului, înainte de a putea consimți la urmărirea penală, condamnarea sau menținerea în detenție a unei persoane în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate pentru o infracțiune pe care aceasta a săvârșit-o înainte de a fi predată în temeiul unui mandat european de arestare și care nu este infracțiunea pentru care este cerută predarea?

2) Officier van justitie (procurorul) de la openbaar ministerie van het arrondissementsparket Amsterdam (ministerul public al Parchetului Regional din Amsterdam) care acționează în aplicarea articolului 14 din Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie neerlandeză (Legea din 29 aprilie 2004

privind transpunerea Deciziei-cadru a Consiliului Uniunii Europene privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene) (Overleveringswet) reprezintă autoritatea judiciară de executare în sensul articolului 6 alineatul (2) din Decizia-cadru care a predat persoana căutată și care își poate da consimțământul în sensul articolului 27 alineatul (3) litera (g) și alineatul (4) din Decizia-cadru?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Articolul 6 alineatul (2), articolul 14, articolul 19 alineatul (2) și articolul 27 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (Decizia-cadru)

Dispozițiile naționale invocate

Țările de Jos: articolele 14 și 15-38 din Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (Legea din 29 aprilie 2004 privind transpunerea Deciziei-cadru a Consiliului Uniunii Europene privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene) (Legea privind predarea)

Belgia: articolul 37 din Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (Legea din 19 decembrie 2003 privind mandatul european de arestare)

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 În fața instanței de trimitere este pendinte apelul formulat împotriva unei hotărâri pronunțate de rechtbank van eerste aanleg te Leuven la 12 octombrie 2018, prin care inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni și prin care au fost declarate fondate în parte pretențiile părților civile. Întrebările preliminare se referă numai la partea penală a cauzei.
- 2 După ce instanța de trimitere a anulat hotărârea pronunțată în primă instanță pentru încălcarea dreptului la apărare, aceasta evaluează ea însăși acuzațiile penale împotriva inculpatului. O parte a infracțiunilor este considerată dovedită și, prin urmare, inculpatul este condamnat. În ceea ce privește o altă parte, instanța de trimitere consideră că este oportun să adreseze Curții întrebări preliminare înaintea adoptării unei decizii.

- 3 La 26 septembrie 2017, judecătorul de instrucție din cadrul rechtbank van eerste aanleg te Leuven a emis împotriva inculpatului un mandat european de arestare (MEA), solicitând predarea ca urmare a săvârșirii mai multor infracțiuni. Inculpatul, AZ, a fost arestat în Țările de Jos în conformitate cu Overleveringswet neerlandeză și a fost predat Belgiei la 13 decembrie 2017 în executarea deciziei pronunțate de rechtbank Amsterdam (Tribunalul Districtual din Amsterdam, Țările de Jos) competent în acest sens.
- 4 Ulterior, Procureur des Konings te Leuven (openbaar ministerie) (procurorul Regelui din Louvain) (ministerul public) a solicitat judecătorului de instrucție din Louvain, la 26 octombrie 2017, la 24 noiembrie 2017, precum și la 19 și la 25 ianuarie 2018, să extindă ancheta judiciară la o serie de alte infracțiuni (denumite în continuare „alte infracțiuni”). La 26 ianuarie 2018, judecătorul de instrucție a emis un mandat european de arestare suplimentar împotriva inculpatului pentru aceste alte infracțiuni, cu o cerere suplimentară de predare.
- 5 Prin scrisoarea din 13 februarie 2018, procurorul de la openbaar ministerie van het arrondissementsparket Amsterdam a comunicat judecătorului de instrucție de la rechtbank van eerste aanleg te Leuven următoarele: *„În legătură cu mandatul european de arestare (MEA) emis de dumneavoastră la 26 ianuarie 2018 în cauza [omissis] AZ [omissis] vă comunic prin prezenta că îmi dau consimțământul suplimentar privind urmărirea penală a infracțiunilor prezentate în MEA sus-menționat. Îmi exprim speranța ca aceste informații să fie suficiente”*.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 6 Într-o manieră generală, inculpatul ridică problema dacă articolul 14 din Overleveringswet neerlandeză în baza căruia procurorul și-a dat consimțământul de a-l urmări penal pentru alte infracțiuni, este în conformitate cu Decizia-cadru. Articolul 14 menționat prevede:

„1. Predarea este autorizată numai cu condiția generală ca persoana căutată să nu fie urmărită penal, pedepsită sau să îi fie restrânsă libertatea individuală în alt mod pentru infracțiuni săvârșite înaintea datei predării și care nu au făcut obiectul predării sale, cu excepția cazului în care:

[...]

(f) în acest scop se solicită consimțământul prealabil al procurorului și acesta este dat.

[...]

3. La cererea autorității judiciare emitente și pe baza mandatului european de arestare comunicat, însoțit de o traducere, procurorul își dă consimțământul în sensul alineatului (1) litera (f) [...] în legătură cu infracțiunile pentru care predarea ar fi putut fi autorizată în temeiul prezentei legi. Decizia privind o

cerere se adoptă, în orice caz, în termen de treizeci de zile de la primirea acesteia”.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 7 Din articolul 27 alineatul (3) litera (g) și alineatul (4) din Decizia-cadru reiese că o persoană poate fi urmărită penal, condamnată sau supusă unei măsuri privative de libertate pentru alte infracțiuni care nu fac obiectul predării sale, în măsura în care autoritatea judiciară de executare a statului membru care a predat persoana își dă consimțământul la cererea unui alt stat membru.
- 8 În afară de problema generală ridicată de inculpat cu privire la compatibilitatea articolului 14 din Overleveringswet cu Decizia-cadru, instanța de trimitere ridică, de asemenea, în special întrebarea dacă procurorul de la openbaar ministerie van het arrondissementsparket Amsterdam reprezintă în cazul de față autoritatea judiciară de executare în sensul articolului 6 alineatul (2) din Decizia-cadru, care a predat persoana căutată, și care își poate da consimțământul în sensul articolului 27 alineatul (3) litera (g) și alineatul (4) sus-menționat din Decizia-cadru.

DOCUMENT DELIBERÉ